

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 10 marca 2020 r.

Pozycja 93

POSTANOWIENIE

z dnia 2 grudnia 2019 r.

Sygn. akt Ts 138/18

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Małgorzata Pyziak-Szafnicka – przewodniczący i sprawozdawca

Piotr Tuleja

Piotr Pszczółkowski,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym zażalenia na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z 7 maja 2019 r. o odmowie nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej M.J.,

p o s t a n a w i a:

uwzględnić zażalenie i nadać skardze konstytucyjnej dalszy bieg.

Orzeczenie zapadło jednogłośnie.

UZASADNIENIE

1. W skardze konstytucyjnej z 14 września 2018 r. (data nadania) M.J. (dalej: skarżący) zakwestionował zgodność art. 77 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 23, ze zm.) z art. 10 ust. 2, art. 10 ust. 2 w związku z art. 45 ust. 1, art. 45 ust. 1, art. 45 ust. 1 w związku z art. 2, art. 45 ust. 1 w związku z art. 10 ust. 2, art. 45 ust. 1 w związku z art. 144 ust. 3 pkt 17 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Skarżący wyraził wątpliwości dotyczące właściwego wyznaczenia składu orzekającego w sprawie jego apelacji. Zakwestionował też zgodność przepisu umożliwiającego Ministrowi Sprawiedliwości delegowanie sędziego, za jego zgodą, do pełnienia obowiązków sędziego lub czynności administracyjnych w innym sądzie.

2. Postanowieniem z 7 maja 2019 r. Trybunał Konstytucyjny odmówił nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu z uwagi na brak ostatecznego, w rozumieniu art. 79 ust. 1 Konstytucji, rozstrzygnięcia wydanego na podstawie kwestionowanego przepisu.

3. W zażaleniu z 17 maja 2019 r. skarżący zwrócił uwagę, że skarga konstytucyjna została wniesiona w związku z zastosowaniem w jego indywidualnej sprawie przepisu regulującego „kto może sprawować wymiar sprawiedliwości w sądzie drugiej instancji”.

Zdaniem skarżącego Trybunał Konstytucyjny zajmował się już takim zagadnieniem „na skutek wniesionej skargi w indywidualnej sprawie osoby fizycznej” (postanowienie TK z 24 października 2007 r., sygn. SK 7/06 OTK ZU nr 9/A/2007, poz. 108).

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 61 ust. 5 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072 ze zm.; dalej: u.o.t.p. TK), skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu. Trybunał, w składzie trzech sędziów, rozpatruje zażalenie na posiedzeniu niejawnym (art. 37 ust. 1 pkt 3 lit. c w związku z art. 61 ust. 5-8 u.o.t.p. TK). Na etapie rozpoznania zażalenia Trybunał bada przede wszystkim, czy w wydanym postanowieniu prawidłowo stwierdził istnienie przesłanek odmowy nadania skardze dalszego biegu.

Trybunał Konstytucyjny w obecnym składzie stwierdza, że w przypadku rozpatrywanej skargi konstytucyjnej zachodzą wątpliwości uzasadniające konieczność merytorycznego rozpoznania podniesionych w niej zarzutów. Dlatego istnieje potrzeba dokonania merytorycznej oceny zarzutu niekonstytucyjności art. 77 § 1 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 23, ze zm.) w zakresie, w jakim przepis ten zezwala na udział w składzie orzekającym sędziego delegowanego z sądu niższej instancji.

Z tych względów Trybunał – na podstawie art. 61 ust. 8 u.o.t.p. TK – postanowił uwzględnić zażalenie i nadać skardze konstytucyjnej dalszy bieg.